ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

JE TICHÝ VEČER . . .

Růžena Jesenská.

Je tichý večer toužení a zamýšlení,
nad řekou ptáci létají a hvězdy visí,
šplíchání vody do snění se teskně mísí,
vztahuju ruku v divném rozechvění.

Ohníčky rudé na vorech se zachvívají,
a žluté skůta důvěrně se v šero zlatí,
obzory v teplém gázu jako sny se tratí,
a vlny v náruč moře pospíchají.

Daleko v něčí náruč též bych pospíchala;
modravé gázy padají a světla hasnou,
jen hvězdy svítí, svítí na tu cestu krásnou.

Vztahuju ruku, jak bych žhavou růži brala,
z ší drahé ruky, bože? Marné roztoužení:
má ruka stydne — kdo by zahřál — tu není.

V JASU A STÍNU ŽITÍ.

Mnohému člověku svítí hvězda jasná na stezku životní a on kráčí po ní šťasten, bez bázně ni překážek, oddávaje se radostnému snění, aniž by kdy vzpomněl těch méně šťastných, neboť v blaženém opojení člověk často bývá unesen do sfér, kde i zapomene, že nejen on sám, ale též i jiní by si mohli činiti nároky na trochu lepšího bytí a že by mohl dopřáti jemu trochu té záře, trochu toho hřejivého světla, které jeho blaží a kterého mívá někdy až nadbytek.

Však takový člověk se stává sobíkem, který nepoznal chmůr životních, kterému nebyl udělen kalich trpkosti, z nějž mu bylo píti a jejž musel až do dna samého vyprázdniti. A proto se nemůžeme diviti, že mnohý člověk nedovede pochopiti, nedovede vycítiti potřebu, aneb docela nechápe, proč ten druhý není v tom samém postavení, aneb náladě jako on sám!

Anna Sixtová, Manitowoc, Wis., 31. října 1914. — Ctěná redakce a vážená pořadatelko Ženské Hlídky! Přiloženě zasílám pošt. poukázku na $1.50 jako předplatné na milý mně Pokrok a dalších 30c, za kterýžto obnos laskavě mi pošlete premii, pakli totiž jsem k nějaké oprávněna. — Musím Vám zároveň sdělit, že "Pokrok" velice mně milý a věru dobrý časopis neprestanu odbírat, pokud budu živa aneb dokud mně zrak službu nevypoví. Výborný tento časopis dlouho již jsme odbírali za života mého nezapomenutelného chotě, ba nemohu se již ani sama upamatovat, kdy vlastně s odbíráním jeho jsme započali — jediné vím, že jest tomu již mnoho a mnoho roků. — Nyní po smrti mého chotě, což je již 10 roků, stále Pokrok držím a ku jeho chvále musím doznat, že čím dále — rok od roku je mně milejší. Prospěšné jeho zvětšení, pěkná úprava a vždy poučný a zábavný jeho obsah staví jej do popředí česko-amer. týdenníků, tak že by neměl v žádné české domácnosti chyběti, neboť mimo všechny chvalitebné vlastnosti předplatné na "Pokrok" jest velice mírné. Zdravím všecky čtenáře, ct. personál red. a na konec děkuji Vám za námahu, kterou časopisu pro dobro svých čtenářů tak poctivě věnujete. Psala bych více a častěji, však ta pětasedmdesátka přece mně již nějak vadí.

Ctěná paní, — Těší nás Vaše příspěvek a velice si jí vážíme. Kéž by bylo hojně takto smýšlejících krajanů, pak by nebylo obavy, že česká žurnalistika pomalu bude ochabovati pro nedostatek zájmů. Přeje Vám hojného zdraví v úctě

Pořadatelka.

Josefa Slámová, Wagner, So. Dak., 6. listopadu 1914. — Ctěná pořadatelko "Ženské Hlídky!" Doufám, že uveřejníte můj dopis, abych mohla čtenářkám povědíti, že jsem posud na živu a jak se mně vede. Minulé léto jsem jezdila návštěvou po Nebrasce. Byla jsem u syna a nevěsty Jana Slámy u Fairfield, Nebr., dále u sestě a dcery Prokopů u Swanton, u sestě a dcery Burdových u Westeru, Neb. Dne 26. dubna t. r. jsem zase jela do Dakoty, a jsem u sestě a dcery Buriánů a někdy též u sestě a dcery Rohlových. — Musím vám povědět, když jsem přijela, že se mně tu líbilo. Počasí bylo pěkné, všecko hezky rostlo — jak v poli obilí, tak zelenniny a květiny v zahrádkách. — Když ale obilí odkvetlo, přišel déšť, po němž zrní se nějak spařilo, takže pšenice zrno zůstalo jen drobné, čímž ovšem pšenice poměrně málo sypala. Korny sypou od 6 do 25 bušlů po akru. — Počasí tu máme přítomné pěkné, zvláště pro lámání korny velmi příhodné. Já však nelámu a jen se tak okolo točím. Tak vidíte, čtenářky, že mně žádné zle není. A k tomu všemu ještě jedny party za druhými následují. Na džulaje jsme byli u p. Bureše mladšího; pak zase u manželů p. Augusta Rohly a sice když přijel z Omahy z nemocnice, kde byl nucen podrobiti se operaci. Byly též party na p. a pí. Matonohovi, k nimž přijeli jejich přátelé, jakož i matka od Tábora. Při té příležitosti mluvily jsme spolu a tu ona se mně ptala, jak prý se jmenuji. Chtěla vědět, nejsem-li totiž tou, která minulý rok dopisovala. Od té doby vždy prý hledá v Hlídce, zdali tam zase ode mne dopis uvidí. Paní Chytková mně také říkala, proč prý nedopisuji a tak jsem jí slíbila, že až po těch partách, aby toho bylo víc. Také jsme se zase sjeli k p. a pí. Dvořákovým, po té jsme překvapili p. a pí. Buriánovi. — Zde pořádají party takto: Sjedou se vždycky v neděli dopoledne na oběd, ku kterému sousedky přivezou jídla hotová — kuřata pečená i smažená, kejky, páje, fizule vařené, brambory, okurky, různé ovoce, zavařeniny, všeliké saláty, při tom ovšem každá se činí, aby připravila ten nejlepší. — Vaří se pouze káva, kdežto ostatní jídla se ohřívají. Sousedé zase objednají pivo—třeba že je tady sucho—pivo vůbec nikdy nechybí. Tak se pěkně pobavíme a po večeři se jede domů. Nyní jsme zase byli na veselce u Bureše. V neděli zase nás p. Bureš zval. Budou prý strojit přátelský oběd. Tak těm dobrým časům ani konce nebude. Také jsem dostala dopis od paní Čapkové z Omahy a psala, že se těší, jak bude chodit na houby, což já jí věřím. Zde houby nerostou. Však já se těším na něco jiného. U Buriánů totiž mají 24 husy a ty všecky musíme prý snísti. To bude práce, než je sníme, co? U Rohlů u druhé mé dcery, zase mají 74 kachny a ondyno vzkázali, že pro mně přijedou. Tak jim musím nechat vědět, kdy bude nejlepší čas kachny zabíjet. Nyní tudíž mám jen starost, aby mně něco nemimulo. Musím vám též sdělit, jak letos ve Wagner slavili dělnický den, na kterýžto svátek se každý těšil. My jsme též jeli. Dopoledne měli průvod, jehož súčastnilo se několik okrášlených vozů. My však jsme přijeli, když již se slavnostní průvod rozcházel. Odpoledne pořádán byl indiánský tanec. Na ulici měli udělanou podlahu a všichni súčastnění byli hezky oblečeni. Po tanci zase jiní na té podlaze prováděli všelijaké mušty. Míčari tam hráli a měli též hudbu. Bylo to pěkné. Byli jsme též na indiánské výstavě v Greenwood, kteréž jest pouze indiánským městem. Vláda jim tam postavila školy, v kterých se angličině a všelijakým pracím vyučuje. V jedné budově měli ručně z kousků sešívané deky, které byly velmi pěkných mustrů. Jedna Indiánka byla 90 roků stará a měla tam deku, již ona sama zhotovila. Ta byla ze samých velmi malých kousků, z nichž každý byl jiné barvy. Nadělala značně práce, jen že neměla žádný vkus, a by totiž nějaké mustry dovedla sestavit. Měli tam na ukázku všelijaké své výrobky, co jsou schopni totiž udělat. Byla tam též drátěná všelijakého druhu. Ba i koňmo se předjíždělí, při čemž dostávali ceny. Také ve výšce po drátě chodili. Celkem bylo tam dosti zajímavostí. Nyní doufám, že jsem vám toho povědělа již dosti. Pozdrav na všecky čtenářky a čtenáře Pokroku.

— Ctěná paní! S radostí uvetřujeme Váš dopis a těší nás, že máte tolik milých přátel, s nimiž se Vám možno potěšiti. Přeji Vám i všem Vašim přátelům veškeré radosti, jež život činí spokojeným a šťastným. Přijďte se brzy do našeho kroužku dopisovatelek a potěšte nás všechny.

Pořadatelka.

ZE SVÉHO VÝLETU.

(Píše Šotrab.)

Měsíc říjen chýlil se ku konci a mně bylo jakési smutno a teskno. Na otázky mé staré jsem odpovídal poněkud rozbručené, tak že konečně uznala za dobré mlčeti a u nás bylo dne 30. října po celý den tak ticho, že kdyby byl nahoře někdo upustil špendlík, dole by to bylo slyšet. Večer, když se naše chasa sešla, bylo to již veselejší, neb ta nadělá kolikrát rámusu, že není svého slova slyšet.

Druhý den v sobotu jsem dostal kartu od švagra V. Blatného z Bruno, na které mi sděloval, bych tam ještě ten den přijel, že tam mají večer sokolskou zábavu a v neděli, že pojedeme do Prahy, kde budou dávat divadlo "Bordynkáři". Moje stará byla hned při tom, ať jedu a hned mně pomohla pakovat moje saky paky, tak že jsem byl v cuku letu hotov. Dle toho si můžete pomysliť, jak mě má v lásce, když se mně tak ráda zbaví. Na rozloučenou dali jsme si po pase a já Vám řeknu, že taková pusa už za to stojí, neb to u nás není už ve zvyku, abychom se na potkání líbali, to se stává jen tehdy, když jeden neb druhý někam na delší čas jede. Stará mně nakazovala, abych byl hodný atd. Ve dvě hodiny a 15 minut odpledne byl jsem už ve vlaku a cesta rychle ubíhala, neb jsem pořáde viděl něco nového. Nejlépe se mi líbily ty nové residence na farmách, moderně zařízené a u každé stál k disposici automobil. Tu jsem si pomyslil, že sedláci jsou přece jenom chlapíci, těm na majetku přibývá i tenkrát, když si pěkně hoví v posteli. V půl šesté dorazili jsme do Linwood a jelikož tam vlak stojí 15 minut, použil jsem té příležitosti a vešel jsem do čekárny, bych pozdravil naši starou známou, paní K. Corrovou, která tam má jídelnu. Po výměně několika slov, ubírám se zase do vlaku, neb jsem měl strach, by mne tam vlak nenechal, a už dává posluha znamení a křičí "all aboard" a jedeme. Za nedlouho na to ocitli jsme se v Brně. Jaké ale bylo mé překvapení a zklamání, že na mě žádný nečekal. Já jsem si přece myslel, když přijede panstvo z Omahy, že na ně mají čekat při nejmenším s muzikou a myslím, že, kdyby tu chvíli byl jel vlak k Omaze, byl bych použil té příležitosti a jel zpět a v Brně by byli ani nezvěděli, že jsem tam byl. Takhle ale musel hněv na stranu a jako by se bylo ani nechumelilo, ubíral jsem se do residence p. V. Blatného. Švagrová byla překvapena, neb jí o tom, že mné totiž Blatný psal, ničeho neřekl, jináče že by mě byli čekali. Po večeři, která mně zvláště chutnala, odebrali jsme se do Sokolovny, kde se už počali hosté scházeti a do 8 hodin byla tam pěkná společnost. V devět hodin byl zahájen program. Slavnostním řečníkem byl professor Štech z David City, jehož řeč se všem přítomným líbila. Na to zapěli žáci několik pěkných písní, za což byli odměněni bouřlivým potleskem. Pak vystoupili Sokolové pod vedením p. V. Blatného, a provedli i prostná cvičení a musím říci, že je má pan Blatný pěkně vycvičeny. Však také ani tu neskrblilo obecenstvo pochvalou. Pak rozproudila se taneční zábava, která potrvala téměř až do rána a, jelikož byla zrovna bláznivá noc, padlo za oběť několik "officů" a téměř všechna okna v obchodech byla pomalována. Do Prahy na divadlo jsme nejeli, neb se Blatnýmu automobil rozlámal a tak jsme zůstali pěkně doma. Čas v Brně mně rychle ubíhal a aniž jsem se nadál, byla středa a odpoledne jsme se pustili po automobilu do David City v průvodu p. V. Blatného, sl. Mary Milotové a pana Adolfa Hlaváče. V David City jsme navštívili nemocnici, kde se slečna Anežka Blatných učí ošetřovatelkou. Dále jsem navštívil pana Antona Kroftu, který tam ležel se zlomenou nohou a mladého krajana p. Lebedu, jehož rodiče bydlí v Omaze, který se tam nalézá též se zlomenou nohou. Sleč. Blatných se ošetřování dosti dobře zaučuje a oboum mladým pacientům se dosti dobře dařilo, tak že byla naděje na brzké jejich uzdravení. Pak jsme se dali se slečnou M. Milotovou dovézti do hotelu pí. F. Otoupalíkové, kde jsme se hned cítili jako doma. Mezi tím co nás paní Otoupalíková prováděla hotelem, slečny Adelka a Oliva chystaly svačinu. Paní Otoupalíková provedla nás svým laboratořem, kde připravuje léky a měli zrovna pilno s balením a zasíláním léků. Paní Otoupalíková má tak pilno, že nemůže téměř oboum požadavkům vyhovět a proto by se ráda hotelu zbavila a byla by to dobrá příležitost pro někoho, kdo by se chtěl hotelním obchodem zabývat. Mohl by to levně vykoupit a v pádu i rentovat. Potom by se věnovala pouze medicinám. Dále nám ukázala hrdličky, obě samičky. Pak jsem též tam viděl dvě prázdné klece. Tážu se, kde jsou kanáreí, odpověděla paní Otoupalíková, že je mají kočky. Pak nám ještě ukázala, jak barvila tím šmírem a posud to bylo mokré. Sotva že jsme byli s prohlídkou hotovi, šofér už na nás troubil a V. Blatný se přihnal jako velká voda, že už je čas jeti a tak my chtěj neb nechtěj, museli jsme opustit svačinu a jet, neb Blatný měl v úmyslu, že pojedeme ještě na houby a skutečně jsme jich našli dost a dost. Zpáteční cesta nám za stálého humoru a smíchu rychle uběhla, neb sl. Milotova se ráda směje a má ráda "fan". Druhý den jsem jel do Linwood, kde jsem navštívil všecky moje přátele, jako F. a Antona Blatného, paní Jak. Blatných a rodinu, pana a paní Benešovi, manž. Veselých, manžele Tom Ticháčkovi, Jos. Menšíkovi, pp. Mundila a Peltze. Všude se mně jak náleží líbilo a děkuji za pohoštění. V sobotu jsem se se všemi rozloučil a odejel k domovu, kde mě moje stará očekávala s otevřenou náručí a zase s pusou. Teď budu mít zase na nějaký čas s pusou pokoj, leda až zase já nebo moje někam pojedem, o čemž vás zpraví

Šotrab.

Z KAŽDODENNÍHO ŽIVOTA.

Není jediného dne v roce, aby člověk neviděl takovýto rozchod jako tento. Muž a žena přišli na nádraží, aby ona vsedla na vlak, jenž ji měl dovézt k její matce. Muž ji úplně přemluvil, že zdraví její klesá a že by měla jíti domů na šesti-nedělní návštěvu. Žena tato, jak se zdálo, velmi kvapně se vypravila, tak že neměla ani času, povědíti muži, co jí na srdci leželo.

Bylo ještě pětatřicet minut času do příjezdu vlaku a an seděli v čekárně v nádraží, ozvala se ona velmi přítulně: "A nyní, drahý Jindřichu, posledně — když jsem odjížděla —" — "Jen minoutku — chci se podívat, je-li to náš vlak —" Šel ven a nevrátil se až za sedm minut. Když se vrátil, byla hotova říci:

"Chtěla jsem ti říci, že sousedi: " — "Jestli pak jsem ti dal tu poukázku na zavazadla?" nenadále se jí tázal. Nalezla ji v kapse a schovala zase a znovu počala:

"Ovšem, že ti důvěřuji, ale —"

"Pamatuj, že nesmíš na křižovatce přesedat," vpadl jí opět do řeči, hledě na hodinky. "Až tam přijedeš, budeš slyšet lidi křik: 'měnit vozy!', ale ty ostaneš sedět a nehneš se."

"Co pak jsem tudy již mnohokráte nejela a neznám všecky stanice? Nuže, Jindřichu, až nebude nikdo v stavení kromě tebe, mám —"

"Nezapomněla jsi ten košík s jídlem?" rozčilene zvolal a ohlížel se kolem, ba i pod stolici, ač košík ten byl stále na klíně jejím.

"Nyní, mužíčku, přicházíš domů z krámu každého večera o šesti, a rozumí se, že očekávám, že budeš —"

"To je náš vlak!" zvolal muž a vyskočiv, chopil se tlumoku a šel.

"Ale, drahoušku, chtěla jsem ti říci —" pravila a sledovala jej. Dovedl ji rychle do vozu a co urovnával sedadlo, pravila: "Nyní, Jindřichu, jedu prý na šest neděl, ale chci říci, že —"

"Už zvoní — odvezou mne — nech se políbiti. S bohem, drahá!" a již byl venku.

Bylo ještě dvacet minut času a paní si uvědomila, že se muži brzkým návratem pomstí.

"Jak je to, slečno, že jste udala svůj věk statistikovi pouze 25 roků, když jste rozená v tom samém roku jako já, a já jsem 39 roků stár?" — "Ah, vy jste žil mnohem čerstvěji než já, pane!"

"Maminko, kam jdou lidé, když umrou?" — "Drahoušku, nemohu ti právě říci, kam." — "Ale, což nevíte?"—"Jak to mohu vědět, Aninko. Ještě nikdy jsem neumřela." — "Ovšem že ne; ale, což jste nestudovala mírtopis?"

"Moje žena říká pravdu třikrát denně," podotknul žertovný starý chlapík, mrknuv škádlivě okem na drahou svoji polovici. "Než vstává rána, říká: "Oh, musím vstát a nechce se mi." Po snídani dodá: "Myslím, že se musím dát do práce, ale nerada." A když jde spat, praví: "Tak! Celý den jsem běhala a nic neudělala!"

Mudrc, jsa tázán, co je první věcí potřebnou k získání lásky ženštiny, odvětil: "Příležitost!"

"Jdi pryč, od ohně; počasí není studené," pravil hněvivý otec k malému synu, jenž, pohlédna na něj, odpověděl: "Neohřívám počasí, ale ruce."

Důvtip.

Malá dívčina velmi dobre všimla si způsobu, jakým bohatí rodiče její dávali na jevo svoji štědrost a dobročinnost. Jsouc jednou ve společnosti tázána, co je štědrost, odvětila: "Je to, dávati chudým všecky staré odpadky, které sami necheeme, jako to matinka činí." — Matka její se podruhé nechlubila sousedkám, jak mnoho chudým rozdá.

Novověké.

Otec: "Peníze a ustavičně peníze! Když já jsem byl v tvých létech, nevěděl jsem ani, co peníze jsou. Co by tak byl můj otec řekl, kdybych jej byl ustavičně o peníze mořil!" — Syn: "Ano, tvůj otec ale nebyl také s mým nijak k porovnání!"

Důkladná omluva.

Syn: "Tatínku, což pak žere slon ocasem?" — (Otec k okolostojícím, kteří vypuknou v smích): "Odpusťte, pánové, tomuto dítěti, že tak hloupě mluví, — jest to můj syn!"

Žert, ale pravda.

"Jářku, Viléme," pravil starý sudí k mladému právníku, jenž právě si byl zařídil úřadovnu, "nebyla v tomto místě dříve holírna?" — "Možná: — a lidé shledají, že opět zde mohou býti oholeni právě tak dobře, jako dříve," — zněla odpověď mladého právníka.

Klobásy s červeným vínem.

Dobre upravené klobásy upeč na másle, sejmi z nich potom kůžičku a rozkrájej na kousky zdělí prstu. Pak usmaž na másle do zlatova tři velké lžíce strouhané žemličky, přilij k ní tolik červeného vína a svař to v hustou omáčku, vlož klobásy do ní, převař je malounko, urovnej je hned na misku a podávej horké.

Svinutky z chleba s ořechy.

Dej do kořílku 3 lžíce rozemletých vlašských ořechů, nalej na ně meruňkové brandy, aby byly pokryté; přidej dvě kávové lžíce mletého cukru a žďibec muškátového kuličky, nech stát několik hodin. Pak ocedí kořalku, přidej k ořechům dvě lžíce husté, ušlehané smetany a dobře rozmíchej; měj připraveny tence nakrájené máslem pomazané a kůrky zbavené krajíčky pšeničného chleba, každý krajíček namaž těmi ořechy, pozorně stoč do trubičky a každý v půli svaž uzoučkou bílou pentličkou; každý konce trubičky namoč do ušlehané smetany, pak do práškového cukru a do jemně usekaných ořechů a skrz každou mašličku prostrč kousek zelené petružele, co ozdobu a narovnej je na talíř. Pěkně vypadají a jsou dobré.

Pečená šunka.

Umyj dobře a nech močit ve vodě pěknou šunku přes noc. Ráno šunku vyndej, ořež ostrým nožem okorálé a nepěkné části a též špeku, je-li příliš mnoho tučného na ní; otři ji do sucha, udělej těsto z mouky a horké vody, pokrej jím šunku na spodní straně. Dej na pekáč stranou s těstem vzhůru, pod šunku pak nalej vody s trochou octa, jednu lžíci octa na kvart vody, které dej tolik, by jí bylo asi palec hluboko kolem šunky. Přikrej pekáč tak, aby pára neunikala, a peč ji tak dlouho, by bylo na každou libru as 25 minut. Často polévej, tak aby kůra z těsta neodprejskala. Když je šunka upečená, sejmi z ní těsto a kůži oloupej. Měj připraveny rozšlehaný žloutek z vejcete a hodně jemně ustrouhané žemličky neb krekesy, a dokud šunka jest ještě horká, potři ji tím žloutkem a hojně obal strouháním, které vsáknou do sebe mastnotu — na to dej šunku vystydnout. Když ji chceš dát na stůl, napíchej na vrch několik celých hřebíčků a na kost oviň třepení, udělané z jemného bílého papíru a ozdob červenou řepou a zelenou petruželkou.

Revmatism,

ústřel čili houser, neuralgie, ztuhlost a zápal svalový vyžadují přípravku k vnitřnímu užívání, aby byla soustava zbavena jedovatých látek a aby choroba byla odstraněna. Severův Lék proti revmatismu (Severa's Rheumatic Remedy) se velmi dobře v podobných případech osvědčil. Pan Fr. Řezník, 120 Oak Hill, East Pittsburg, Pa., nám napsal, že užíval Severův Lék proti revmatismu a koupal nohy v teplé vodě, přikládaje Severův Gothardský olej (Severa's Gothard Oil) a po využití dvou láhví Léku proti revmatismu "horečka zmizela a bolesti v kostech přestaly." Cena Severova léku proti revmatismu $1.00. V lékárnách, aneb přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

NAUČÍME VÁS ANGLICKY

poštou v několika měsících. Kurs pozůstává z 50ti úloh, které zasíláme jednu po druhé, jak žák je dokáže vypracovat. Každou zkoušku opravíme a navrátíme. Učíme poctivě a svědomitě methodou úplně novou. Inteligentní Čechové jsou vítáni. Přiložte kolek na odpověď a podáme Vám bližší podrobnosti. — **VIKLA BRATŘÍ, Lonsdale, Minnesota.** — Advertisement

Dr. Olga Šťastná

—LÉKAŘKA—

čís. 2231 jižní 16. ul., Omaha
Telefon: Tyler 2403

Úřadní hodiny: Od 2 do 5 hod. odp. každý den, mimo neděli.

V úterý a v pátek též večer od 7 do 8 hodin.

Zvláštní pozornost věnuje nemocím žen a dítek. 51tf

Sdružení českých lékařů

v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.,
405 sev. 24. ul., So. Omaha Telefon South 142.

DR. NĚMEC CHAS. J.,
1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.

DR. F. J. SWOBODA,
1255 již. 16. ul., Omaha Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F.,
1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL F. J.,
627 City national Bank, proti Burgess-Nash obchodu Telefon Douglas 1761.

DRI. CHALOUPKA & CHALOUPKA
24. a M ul., So. Omaha, Neb.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůrazněji odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékaře sama sebe v kterýchkoliv časopisech svými pacienty, nechť už je to jakýmkoliv spůsobem, ať ve správách místních nebo osobních. 43tf

Tel.: Úřadovna Douglas 3630
Obydlí Tyler 2082

DR. V. V. ŘEŘUCHA
lékař osteopathic

Úřadovna v čís. 203—204 Mc Cague Bldg., roh 15. a Dodge ul., Omaha, Nebraska